

Emilia Berlin

poprzedni nr D: 967/1680

27.11.2006

A

GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Pomorskie Armii Krajowej
Służby Polek
ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22 186
e-mail: tapak@wp.pl; www.zawacka.pl
KRS 00000 41692
REGON 870502736
1506 0000 0000 5002 0244

Chromowski

poza Pom.
Włodawek Warszawa
KOP-ZWZ "MiP"

++ Laszenko Włodzimierz
ps. "Jaskółka"
"Włodek"

M-967/1680 Pom.

**SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI**

Laszenko Włodzimierz

T: A-969/1680 Pom.

*poze Pom. Włocławek Warszawa KOP 2102-
"Wi 3"*

I./1. Relacja *k. 6 s. 1-6*

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —

II. Materiały uzupełniające relację *k. 2 s. 1-2*

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ... —

IV. Korespondencja

V. Nazwiskowe karty informacyjne *k. 7*

VI. Fotografie *dziat i kromografii*

1/1. Relacja - Laszenko Włodzimierz:

1. Relacja B. Chwanowskiego o działalności konspiracyjnej Włodzimierza Laszenki, napis kserokop.

M. G. S, 1-6

Laszenko Włodzimierz, ps. "Jaskółka"- , "Włodek" /1922-1982/,
członek KOP we Włocławku, ZWZ, "PLAN II", WGN, ZPT , "MiP" w War-
szawie, komendant podokręgu łódzkiego/kujawskiego/ ZORMiP.

Urodzony 5.08.1922 r. we wsi Wola Sosnowa d.pow. Włocławek, syn
Aleksandra i Niny Cwieta. Ojciec był dawnym oficerem carskim, arty-
stą malarzem-orientalistą. Rodzina pochodziła z Rosji, a następnie
przeniosła się do Polski. Do 1928 r. Laszenkowie mieszkali na wsi,
gdzie mieli 15-hektarowe gospodarstwo warzywno-owocowe. Po jego
sprzedaniu przenieśli się do Włocławka. Od 1930 r. uczęszczał tam
do Biskupiego Gimnazjum im. Jana Długosza, gdzie w 1938 r. uzyskał
maturę. Rozpoczął naukę w Liceum Przyrodniczym im. Mikołaja Koper-
nika w Toruniu. Kampanię jesienną 1939 r. odbył w szeregach pomors-
kiego hufca Przysposobienia Wojskowego, dokąd został skierowany
przez ZHP. Brał udział w pierwszej fazie bitwy nad Bzurą. Przebył
szlak bojowy na trasie: Brochów- Witkowice - Puszcza Kampinowska -
- Łomianki. Konwojował też Niemców z Torunia do Sochaczewa, a po
przekazaniu ich polskiej jednostce wojskowej - przedostał się
do Warszawy. Walczył w obronie stolicy, w służbie łączności przy
Sztapie Obrony Odcinka Zachodniego mieszczącym się w gmachu sądów
na Łesznie. Wraz z innymi harcerzami z hufca włocławskiego pełnił
tą funkcję gońca. Po kapitulacji stolicy, powrócił do Włocławka.
W grudniu 1939 r. lub w styczniu 1940 r. rozpoczął działalność
we włocławskiej komórce KOP. Otrzymał tam stopień starszego strzel-
ca podchorążego. Do pracy podziemnej przystąpił wraz z braćmi Roma-
nem i Wacławem Zawickimi, Januszem Grabowskim i Henrykiem Kuklińs-
kim. Miał też kontakty z Kujawskim Związkiem Polityczno-Literac-
kim "Zryw". Prowadził nasłuch radiowy i opracowywał bieżący serwis
informacyjny. Wspólnie z braćmi Zawickimi zorganizował kanał prze-
rzutowy drogą wodną na trasie: Czerwińsk - Wyszogród - Płock - Wło-

cławek. Od wiosny do jesieni 1940 r. droga ta służyła do przerzutu prasy podziemnej, głównie gazetki "Polska Żyje". Odbiór odbywał się raz w miesiącu, a czasami i częściej. Po przekazaniu paczek do Wyszogrodu lub Czerwińska przekazywani ją drogą wodną do Włocławka. Przerzucano też osoby zagrożone aresztowaniami lub skierowaniem do prac przymusowych. Pomoc okazywali pracownicy wiślanych jednostek pływających, z którymi kontaktowali się bracia Zawiccy i W.L. Brał też udział w zorganizowaniu szlaku wodno-lądowego: barką wiślaną lub statkiem z Włocławka do Wyszogrodu, a następnie lądem /przeważnie nocą/ przez Codałów do Sochaczewa, skąd dalej drogą kolejową w kierunku Warszawy. W grudniu 1940 r. miały miejsce aresztowania wśród członków KOP, w związku z czym W.L. opuścił Włocławek i przez "zieloną granicę" przekradł się do Warszawy, gdzie zamieszkał z żoną Barbarą przy ul. Nowy Świat Nr 21. Po nieudanych próbach ponownego nawiązania kontaktów z KOP w Warszawie, w lutym 1941 r. wstąpił do ZWZ. Wprowadzony tam został przez Jerzego Chłodzińskiego i Tadeusza Grudzińskiego. W ramach ZWZ otrzymał zadanie zorganizowania przerzutów druków ulotnych i prasy w języku niemieckim /tzw. akcja "K"/ z Warszawy do Płocka, a następnie barkami wiślanymi do Rzeszy. Pomoc okazał mu nadal Z.Zawicki wraz z ojcem i najmłodszym bratem - Ryszardem, pływający na trasie Warszawa - Bydgoszcz. Mieszkanie przy ul. Nowy Świat Nr 21 stało się punktem kontaktowy ZWZ. Grupa W.L. podjęła współpracę z organizacją "PLAN II". Współpraca ta miejscami przybrała charakter niemal przejścia do "PLAN-u", aczkolwiek formalnie nadal działała w ZWZ. W końcu grudnia 1941 r. udał się z powrotem do Włocławka, skąd wobec ponownego zagrożenia aresztowaniami, musiał w końcu czerwca 1942 r. uciekać do Warszawy. Tam przez R.Zawickiego i Wacława Sekulskiego, w drugiej połowie sierpnia 1942 r., nawiązał kontakt z organizacją "Wojskowa Grupa Nadwiślańska" /niekiedy orga-

ganizację tę nazywano "Nadwiślańska Organizacja Wojskowa" lub "Nadwiślańska Grupa Wojskowa". Następnie wraz z tą grupą znaleźli się w ZPN, które w połowie listopada 1942 r. weszła w skład ZORMiP. Do "MiP" trafił przez Ignacego Chojnowskiego i Mariana Przystasza. Posługiwał się papierami tzw. białego Rosjanina, co ułatwiało mu poruszanie się w terenie. Kontaktował się z czołowymi osobistościami "MiP": Anatolem Słowikowskim, Zbigniewem Gradym, Konstantym Piotrowskim, Bogusławem Hryniewiczem, Władysławem Byszkim i innymi. Rozpoczął organizowanie struktur "MiP" na terenie Włocławskiego. Duże znaczenie przywiązywał do scalenia tamtejszego "Miecza i Pługa" z Tajną Organizacją Polską. Wysyłał też łączników do niektórych miast pomorskich jak np. Ignacego Sieradzkiego do Torunia, Grudziądza i Tczewa. W 1943 r. znowu zorganizował przerzuty tym razem wydawnictw konspiracyjnych "MiP" drogą wodną z GG na ziemie zachodnie na trasie: Warszawa - Modlin - Płock - Włocławek - Toruń - Fordon - Tczew - Gdańsk/głównie "Wiadomości Codzienne", "Polska Żyje", "Kobieta Czynu", "Dywizjon 303", "Podręcznik Dowódcy Plutonów", "Kamienie na Szaniec" i inne/. Wydawnictwa te przekazywał do Bydgoszczy, Włocławka i Kutna. Adresy uzyskiwał w Warszawie. Działalność swoją zaktywizował na tym odcinku po powrocie z Lubelszczyzny, dokąd został skierowany przez A.Słowikowskiego do Oddziału Samoobrony Nr 101. W ciągu 1943 r. przetrzymał trzy transporty wydawnictw "MiP" i AK. Miał także kontakty z TOW "GP" na Pomorzu. Jesienią 1943 r. /przypuszczalnie w październiku/ otrzymał rozkaz wyjazdu do Bydgoszczy w celu podjęcia łącznika z "Gryfa Pomorskiego". Przebywał tam około 10 dni, a po przybyciu emisariusza przeprowadził go przez "zieloną granicę" w okolicach Brochowa nad Ezurą, a następnie do Warszawy.

W styczniu 1944 r. z polecenia Szefa Wydziału Organizacyjnego -
- M.Przystasza prowadził w Dębach Wielkich zajęcia szkoleniowe z z.

kresu regulaminu służby wewnętrznej . W końcu lutego 1944 r. otrzymał rozkaz reaktywowania szlaku kurierskiego na obszarze tzw. Kraju Warty. Będąc zatrudnionym w charakterze sternika w firmie "Kies und Sand" /"Piasek i Żwir"/ mógł swobodnie pływać z Warszawy do Kzeszy. W kwietniu 1944 r. zorganizował skrzyżną kontaktową we Włocławku i w Kutnie. Przerzuty odbywały się także drogą kolejową. W końcu czerwca 1944 r. zorganizował kolejny przerzut wydawnictw "MiP" do Kutna. Utrzymywał też stałą łączność pomiędzy Włocławkiem a Zarządem Głównym ZORMiP w Warszawie. Z rozkazu władz

"Młecze i Pług" miał doprowadzić we Włocławku do scalenia tej organizacji z TOP i z AK. Został Komendantem Podokręgu Łódzkiego "MiP" /nazywanym też Kujawskim/. Nominację tę otrzymał od M.Przystasza z Zarządu Głównego. Organizował Inspektorat Włocławski "MiP". W czerwcu 1944 r. sfinalizował scalenie pionów wojskowych kujawskiego "MiP" z Inspektoratem Rejonowym Kutno na zasadzie ścisłej współpracy. Jeździł do Warszawy i składał meldunki M.Przystaszowi.

Latem 1944 r. zamierzał zorganizować punkty przerzutowe dla ludzi i broni na teren tzw. Kraju Warty, w celu mobilizacji placówek "MiP" w momencie wybuchu powstania powszechnego. Aresztowany 10.07.1944 r. we wsi Żyraniec niedaleko granicy z GG przez osadników z Besarabii i przekazany posterunkowi żandarmerii w Emilianowie, następnie gestapo w Kutnie. Po skontaktowaniu się z gestapo włocławskim i właściwym zidentyfikowaniu /był wcześniej poszukiwany przez tutejszą policję polityczną/, został przewieziony do Włocławka i poddany ostremu śledztwu. Był konfrontowany z innymi członkami "MiP" i z AK. W końcu października lub w początkach listopada 1944 r. wraz z 15 osobami przewieziono go do więzienia w Łodzi przy ul. Szterlinga. Około 20.11.1944 r. zaproponowano mu współpracę

cę z gestapo, na co przystał wobec groźby śmierci. Po kilku dniach został zwolniony. Wyjechał do Włocławka, gdzie natychmiast zamlecał o tym fakcie swoim przełożonym i nie wywiązując się z podjętego zobowiązania.

Po zlikwidowaniu ekupacji niemieckiej znalazł się w LWP w stopniu kaprała. Brał udział w walkach frontowych. Od 7.02. do 20.07. 1945 r. w Oficerskiej Szkole Lotniczej aresztowany przez Informację Wojskową w 1946 r. pod zarzutem współpracy z okupantem. Po 6 miesiącach zwolniony i zrehabilitowany. Od połowy 1946 r. członek PPR. Zdemobilizowany 12.07.1947 r. Następnie wyjechał do Szczecina gdzie założył prywatną wypożyczalnię książek "Syrena". Jednocześnie był kierownikiem stacji Okręgowej Spółdzielni Wydawniczo-Oświatowej "Czytelnik". W 1948 r. usunięty z PPR za "obcość klasową". W 1949 r. ponownie aresztowany, przez organa bezpieczeństwa publicznego pod zarzutem kolaboracji z władzami okupacyjnymi. W 1950 r. stanął przed Sądem Okręgowym w Łodzi, który jako dowód winy uznał podpisanie zobowiązania współpracy z policją niemiecką. W wyniku rewizji obrony, Sąd Apelacyjny w Łodzi uchylił wyrok Sądu Okręgowego, wychodząc z założenia, iż samo podpisanie zobowiązania nie jest równoznaczne ze zdradą, a oskarżony nie popełnił żadnej zbrodni zgłaszając się do władz podziemnych i informując ich o zaistniałym fakcie. Został zrehabilitowany w 1950 r. Od 1950 do 1960 r. pracował w księgarstwie. W 1962 r. przeniesiony do Warszawy, gdzie otrzymał pracę w kinematografii na stanowisku dyrektora "Filmosu" i mieszkanie. Podjął też studia przerwane w 1949 r. i ukończył Uniwersytet Warszawski. Od 1973 r. w WIK. Zmarł 26.08.1982 r. w Warszawie. Bezpartyjny, wyznania prawosławnego. Odznaczony Medalem za Warszawę, Medalem Zwycięstwa i Wolności, Odznaką Grunwaldzką.

Czterokrotnie składał przysięgę wstępując do KOP we Włocławku

/1940 r./, do ZWZ /1941 r./, do WGM /1942 r./ i do LWP /luty 1945 r./.

Żonaty od 1940 r. /żona-Barbara/. Miał siostrę - Ludmiłę oraz córkę Natalię /obecnie Juniszewska/ i syna.

AGKBZpNP, SO-L, sygn.: 616 /tutaj błędny rok urodzenia:1921/;AMS, Akta "MiP", sygn.:Z-II-16-6, relacje; FAPAK, teczka D.Ziółkowski; Zbiory K.Ciechanowskiego /rel. W.Laszenki/; Zbiory A.Tokarza /list W.Laszenki do redakcji "Stolicy" z 8.12.1975 r., Wajpa "Bończy" /Dodatkowe wyjaśnienia do moich zeznań w sprawie okoliczności ogólnej wpadki organizacji AK, TOP i MiP-u w sierpniu i wrześniu 1944 r. na terenie tzw. Warthelandu/, mps, Rel.W.Laszenki/ ; Akta "MiP", list N.Juniszewskiej /córki W.Laszenki/ do autora /zbiory autora/; Ciechanowski K., Życie i śmierć bohatera.Józef Danbek. Założyciel i kierownik TOW "Gryf Pomorski", Gdańsk 1980, s.86-87; Chrzanowski B., "Miecz i Pług".....

Bogdan Chrzanowski

II. Materiały uzupełniające relexę: Soszenko
Włodzimierz:

1. B. Chazanowski, program W. Soszenki,
[w:] Słow. biograficzny konspiracyi
pomorskiej 1939-1945, Wyd. IAPAK,
t. XV, Tomii 1997, z. 3, s. 106-109,
kserokop.

k. 2 s. 1-2

Laszenko Włodzisław ps. „Jaskółka”, „Włodek” (1922–1982), członek KOP we Włocławku, ZWZ „PLAN II”, WGN, ZPN, „MiP” w Warszawie, kmdt Podokręgu Łódzkiego (kujawskiego) ZORMiP. 311

Urodzony 5 VIII 1922 r. we wsi Wola Sosnowa pow. Włocławek; syn Aleksandra i Niny Cwiet. Ojciec był dawnym oficerem carskim, artystą malarzem–orientalistą. Rodzina pochodziła z Rosji, skąd przeniosła się do Polski. Do 1928 r. Laszenkowie mieszkali na wsi, gdzie mieli 15-hektarowe gospodarstwo warzywno-owocowe. Po jego sprzedaniu przenieśli się do Włocławka. Od 1930 r. Włodzisław uczęszczał tam do Biskupiego Gimnazjum im. Jana Długosza, w którym w 1938 r.

uzyskał maturę. Rozpoczął naukę w Liceum Przyrodniczym im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. Kampanię jesienną 1939 r. odbył w szeregach pomorskiego hufca

wskiego. Duże znaczenie przywiązywał do scalenia tamtejszego „Miecza i Pługa” z Tajną Organizacją Polską. Wysyłał też łączników do niektórych miast pomorskich, jak np. Ignacego Sieradzkiego do Torunia, Grudziądza i Tczewa. W 1943 r. znowu zorganizował przerzuty, tym razem wydawnictw konspiracyjnych „MiP” drogą wodną z GG na ziemie zachodnie na trasie Warszawa–Modlin–Płock–Włocławek–Toruń–Fordon–Tczew–Gdańsk (głównie „Wiadomości Codzienne”, „Polska Żyje”, „Kobieta Czynu”, „Dywizjon 303”, „Podręcznik Dowódcy Plutonu”, „Kamienie na szaniec” i inne). Wydawnictwa te przekazywał do Bydgoszczy, Włocławka i Kutna. Adresy uzyskiwał w Warszawie. Działalność swoją zaktywizował na tym odcinku po powrocie z Lubelszczyzny, dokąd został skierowany przez A. Słowikowskiego do Oddziału Samoobrony Nr 101. W ciągu 1943 r. przerzucił trzy transporty wydawnictw „MiP” i AK. Miał także kontakty z TOW „GP” na Pomorzu. Jesienią (przypuszczalnie w październiku) 1943 r. otrzymał rozkaz wyjazdu do Bydgoszczy w celu podjęcia łącznika z „Gryfa Pomorskiego”. Przebywał tam około 10 dni, a po przybyciu emisariusza przeprowadził go przez „zieloną granicę” w okolicach Brochowa nad Bzurą, a następnie do Warszawy.

W styczniu 1944 r. z polecenia szefa Wydziału Organizacyjnego — M. Przystasza prowadził w Dębach Wielkich zajęcia szkoleniowe z zakresu regulaminu służby wewnętrznej. W końcu lutego 1944 r. otrzymał rozkaz reaktywowania szlaku kurierskiego na obszarze tzw. Kraju Warty. Będąc zatrudnionym w charakterze sternika w firmie „Kies und Sand” („Żwir i Piasek”) mógł swobodnie pływać z Warszawy do Rzeszy. W kwietniu 1944 r. zorganizował skrzynkę kontaktową we Włocławku i w Kutnie. Przerzuty odbywały się także drogą kolejową. W końcu czerwca 1944 r. zorganizował kolejny przerzut wydawnictw „MiP” do Kutna. Utrzymywał też stałą łączność pomiędzy Włocławkiem a Zarządem Głównym ZORMiP w Warszawie. Z rozkazu władz „Miecza i Pługa” miał doprowadzić we Włocławku do scalenia tej organizacji z TOP i z AK. Został komendantem Podokręgu Łódzkiego „MiP” (nazwanego też Kujawskim). Nominację tę otrzymał od M. Przystasza z Zarządu Głównego. Organizował Inspektorat Włocławski „MiP”. W czerwcu 1944 r. sfinalizował scalenie pionów wojskowych kujawskiego „MiP” z Inspektoratem Rejonowym Kutno na zasadzie ściślej współpracy. Jeździł do Warszawy, gdzie składał meldunki M. Przystaszowi.

Latem 1944 r. zamierzał zorganizować punkty przerzutowe dla ludzi i broni na teren tzw. Kraju Warty, w celu mobilizacji placówek „MiP” w momencie wybuchu powstania powszechnego. Został aresztowany 10 VII 1944 r. we wsi Żyraniec niedaleko granicy z GG przez osadników z Besarabii i przekazany posterunkowi żandarmerii w Emilianowie, następnie gestapo w Kutnie. Po skontaktowaniu się z gestapo włocławskim i właściwym zidentyfikowaniu (był wcześniej poszukiwany przez tamtejszą policję polityczną) został przewieziony do Włocławka i poddany ostremu śledztwu. Był konfrontowany z innymi członkami „MiP” i AK. W końcu października lub w początkach listopada 1944 r. wraz z 15 osobami przewieziono go do więzienia w Łodzi przy ul. Szterlinga. Około 20 XI 1944 r. zaproponowano mu współpracę z gestapo, na co przystał wobec groźby śmierci. Po kilku dniach został zwolniony. Wyjechał do Włocławka, gdzie natychmiast zameldował o tym fakcie swoim przełożonym i nie wywiązywał się z podjętego wobec gestapo zobowiązania.

Po zlikwidowaniu okupacji niemieckiej znalazł się w LWP w stopniu kaprala. Brał udział w walkach frontowych. Od 7 II do 20 1945 r. był w Oficerskiej Szkole

11/2

Lotniczej. Aresztowany został przez Informację Wojskową w 1946 r. pod zarzutem współpracy z okupantem. Po 6 miesiącach zwolniony i zrehabilitowany. Od połowy 1946 r. był członkiem PPR. Po zdemobilizowaniu 12 VII 1947 r. wyjechał do Szczecina, gdzie założył prywatną wypożyczalnię książek „Syrena”. Jednocześnie był kierownikiem stacji Okręgowej Spółdzielni Wydawniczo-Oświatowej „Czytelnik”. W 1948 r. został usunięty z PPR za „obcość klasową”. W 1949 r. ponownie aresztowany przez organa bezpieczeństwa publicznego po zarzucie kolaboracji z władzami okupacyjnymi. W 1950 r. stanął przed Sądem Okręgowym w Łodzi, który jako powód winy uznał podpisanie zobowiązania współpracy z policją niemiecką. W wyniku rewizji obrony Sąd Apelacyjny w Łodzi uchylił wyrok Sądu Okręgowego, wychodząc z założenia, iż samo podpisanie zobowiązania nie jest równoznaczne ze zdradą, a oskarżony nie popełnił żadnej zbrodni i zgłosił się do władz podziemnych, informując ich o zaistniałym fakcie. Został zrehabilitowany w 1950 r. Od 1950 do 1960 r. pracował w księgarstwie. W 1962 r. został przeniesiony do Warszawy, gdzie otrzymał pracę w kinematografii na stanowisku dyrektora „Filmosu” i mieszkanie. Podjął też studia przerwane w 1949 r. i ukończył Uniwersytet Warszawski. Od 1973 r. pracował w NIK. Zmarł 26 VIII 1982 r. w Warszawie. Był bezpartyjny, wyznania prawosławnego.

Odnznaczony Medalem Warszawy, Medalem Zwycięstwa i Wolności, Odznaką Grunwaldzką.

Czterokrotnie składał przysięgę: wstępując do KOP we Włocławku (1940 r.) do ZWZ (1941 r.), do NGW (1942 r.) i do LWP (luty 1945 r.).

Zonaty od 1940 r. z Barbarą, z którą miał córkę Natalię (ob. Juniszewska) i syna. Miał siostrę Ludmiłę.

AGKBZpNP, SO-Ł, sygn. 616 (tu błędny rok urodzenia: 1921); AMSt., Akta „MiP”, sygn. Z-II-16-6, relacje; AP AK, T.: Ziółkowski D.; Zbiory K. Ciechanowskiego (rel. W. Laszenki); Zbiory A. Tokarza (list W. Laszenki do redakcji „Stolicy” z 8 XII 1975 r.; L a s z e n k o W., *Wyspa „Bończy”*. *Dodatkowe wyjaśnienia do moich zeznań w sprawie okoliczności ogólnej wpadki organizacji AK, TOP i MiP-u w sierpniu i wrześniu 1944 r. na terenie tzw. Warthelandu* (mps); Zbiory autora (Akta „MiP”, Rel. W. Laszenki, List N. Juniszewskiej, córki W. Laszenki do autora); C i e c h a n o w s k i K., *Życie i śmierć bohatera. Józef Dambek. Założyciel i kierownik TOW „Gryf Pomorski”*, Gdańsk 1980, s. 85–87; C h r z a n o w s k i B., *Działalność organizacji „Miecz i Pług” na Pomorzu w latach 1939–1945*, [w:] *Walka podziemna...*, s. 273–288.

Bogdan Chrzanowski

Tr. 967/1680 Tom.

poza Tom.

Lassenko Włodzimierz

↓ Karty informacyjne

h. 5

a

Włocławek 1

Lascento Włodzimierz
w sprawie drugiej mentki i swabul
o konspiracji we Włocławku,
z dnia 15 lipca 1944

z rąk Zofii Włodzimierzówny

MSJ

Włocławek
Miecz i Pług

2

Laszenko Włodzimierz
członek M i P we Włocławku

Zob. Biuletyn Przewodnicki 70 /2000 s. 11
Biblioteka F AP AK Włocławek
Om-2001

a

Wrocław
KOP
Wrocław

LESZENKO Włodzimierz

ps. „Jaskółka”, „Miodolek”

Urodz. 5.VIII. 1922r. w osi Wola Sobieszowa,
pow. Wrocław. Przemysł ZOP w Wrocławiu,
Zmiał. Państwowego Zakładzieg ZORM. P.

Zob. Stowarz. Biogr. Zesp. Szw. t. 3 s. 106
Fundacja Archiwum Szw. HK,
Tomii, 1997r.

U. Dzw. 2002r.

Laszenko Włodzimierz
ps. „Włodzik” „Jaskółka”

Włodzawek
A i P 4
→ AK

Jeden z założycieli „Niewa i Pięty”
we Włodzawku (pożycie 1940r.) obok
Stanisława Jura, Bronisława Sieradkiego:
przed sceleniem z A i P w 1943r. liczyła
300 członków.

zob: art. Ziobkowski B. „Nadstanie”
nr 13/2002r. ; ten. probl. Lokalne org.
Koms p.
2012.11.02

a) Laszenko Włodzimierz Wrocław 5
„Mi 3”

Riverout Obr. „Mi 3” Wrocław
od lipca 1942.

zob: D. Liołkowski, Mi 3, Zeszyty
Mankiwa WSH 2, Wrocław 9005,
nr 4 (lotki. FABRIK)

Wł. 105

Lazenko

Włodarek

Leszenko, Włodzimierz
pseud. Jaskółka, Włodek

6

Q za jego sprawę zorganizowano sieć łączności i
t tresy przerzutne paczek z żydowcami „M: P.”

zdańt. Brzostkowski, Zepsoli Łujersko-dobnyński,
t. 19, Włodarek 2004, s. 25.

MDV 09

Saszewko Włodzimierz
"Włodek", "Faszkówka"

poze Tom.
'Mi 3' 7

zob. B. Chrzanowski, "Dzies i Pług" ...
Toruni 1997, s. 271, passim.

AK. IV, 15

Oprac. TCH. 98.

ka
liszewska Natalia
arowski Bogdan

M-967/1680

Poznań Pom.
KOP ZWZ

++
1982

Łaszenko Włodzimierz

„Jaskółka” „Włodek”

Łaszchenko Włodzimierz

